

Misser, Henriette Liblein (2012): *Behandlingspædagogik – en udviklingsorienteret indsats i anbringelsen af børn og unge*. København: Hans Reitzels Forlag. 288 sider. ISBN 9788741255217. Pris 300 kr.

Med denne fremragende bog ønsker forfatteren at bidrage til refleksioner over arbejdet med anbringelser og behandlingskrævende børn. På trods af, at der i forvejen arbejdes både kompetent og engageret i praksis, er der ifølge forfatteren rum for forbedring. Det er bogens formål at skitsere nogle rammer for faglig refleksion og fordybelse, og på den måde gøde jorden for videre udvikling i det pædagogiske arbejde. Henriette Liblein Misser leverer med *Behandlingspædagogik* en kompetent, praksisnær og vedkommende gennemgang af centrale temaer indenfor behandlingspædagogikken. Særlig imponerende er det konsekvente mix af praksis og teori. Denne kobling er udført nænsomt og læsevenligt, idet praksis tager udgangspunkt i den levede virkelighed fra behandlingsinstitutionen Godhavn, mens den psykologiske teori flettes ind mellem de praktiske eksempler. Bogen har henvisninger og opfylder de mest basale akademiske krav, men er bestemt ikke skrevet med teoretisk interesserede læsere for øje. Fra et akademisk synspunkt ligger bogens begrænsning i en ofte enstrenget, uimodsagt argumentation. Eksempelvis ignoreres væsentlige kritikker af diverse teoretiske positioner, og bogens faglige valg og perspektiver begrundes kun i ringe grad. Bogen skal dog ikke kritiseres på dette punkt, idet bogen udtrykkeligt henvender sig til praktikere og praksis. Bogen er ikke postulerende, men fagligt underbygget, og forfatteren argumenterer grundigt for sin sag. At den argumenterer konsekvent i en bestemt faglig retning gør ikke noget, når den anvendes som refleksionsredskab i forhold til en eksisterende praksis hos læseren. Vil man orientere sig i kritikker og modpositioner til bogens forslag, kan man jo læse en række andre værker om diverse terapiformer og psykologiske teorier. Det må være læserens ansvar, når bogen allerede fra side 1 tydeligt tilkendegiver, at der her gives bud på en bedre praksis.

Et sympatisk og gennemgående træk i bogen er, at mennesket står centralt. Behandlingspædagogik skal være differentieret og individuelt tilrettelagt. Aktørperspektivet vægtes højt, og en del af bogen er helliget børnenes egne udtalelser om det at være anbragt. Særligt det sidste er væsentligt. Der findes et væld af udgivelser, hvor fagpersoner udlægger

”sandheden” om, hvordan noget er. I Behandlingspædagogik hører man også fra dem, det handler om. Dette kan lade sig gøre på en kohærent måde, fordi bogen tager udgangspunkt i forfatterens erfaringer fra Godhavn, og derfor er det nærliggende at bruge børnenes egne udtalelser som pejlemærker i bogens gennemgang af begreber og pædagogiske tanker.

Bogen er godt disponeret og forholder sig både til de psykologiske, pædagogiske og juridiske rammer for arbejdet med behandlingskrævende børn. Den skal derfor varmt anbefales til psykologer, pædagoger, lærere og socialrådgiver, der beskæftiger sig med området.

- Brian Degn Mårtensson